

РЕШЕНИЕ

№ 1688

гр. София, 14.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 18.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7349** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16, ал.3, изр.второ от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Производството е образувано по жалба на К. О. Р., гражданин на Н., [дата на раждане] , подадена чрез адв.П., против Отказ за влизане в Република България № 354/02.07.2025 г., издаден от контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Аерогара С..
В жалбата са релевиран доводи, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, необоснован, постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. От Съда се иска да отмени отказа и да присъди на жалбоподателя адвокатско възнаграждение и разноски. В с.з. жалбоподателят не изпраща представител и не взема становище по жалбата.
Ответникът – контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Аерогара С., в с.з. не се явява, а процесуалният му представител юк.К. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед УРИ 3282з-3124/26.08.2021 г. на Директора на ГД "Гранична полиция" в МВР (л.24), мл.инспектор А. Д. С. е преназначен на длъжност Командир на отделение в 02 група на ГКПП-Аерогара С. в ГПУ-С.. Приложен е Формуляр-образец за изготвяне на длъжностна характеристика № 3282р-314/05.01.2023 г. за указаната длъжност (л.25).

От Докладна записка от 02.07.2025 г. на Командир на отделение в 02 група на ГКПП-Аерогара С. в ГПУ-С. (л.10) се установява, че на 02.07.2025 г. около 15:00 ч на ГКПП-Аерогара С. за влизане в

страната с полет F. от Д. е пристигнал гражданинът на Н. Р. К. О., [дата на раждане], паспорт № А., изд. на 25.04.2022 г., притежаващ еднократна българска виза с цел "туризъм" с разрешен престой от 15 дни с №[ЕИК], изд. на 19.06.2025 г. и валидна до 13.07.2025 г. При осъществяването на гранична проверка са възникнали съмнения относно целта на посещенията на чужденеца в Република България и същият е бил отведен за контрол на втора линия. След извършена последваща проверка на багаж е установено, че същият носи твърде малко дрехи, несъответстващи на желания от него престой. Хотелската резервация на лицето е направена онлайн, същият няма ясна цел какво точно иска да види и кои места ще разгледа в РБългария. Поради невъзможността да обоснове целта и условията на планирания престой в страната, същият не е допуснат в РБългария. Чужденецът изчаква обратен полет в зоната за отговорност на ГКПП-Аерогара С..

С Отказ за влизане в Република България № 354/02.07.2025 г. (л.11), издаден от А. Д. С., контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Аерогара С., е отказано влизане в страната на К. О. Р., гражданин на Н., [дата на раждане], паспорт № А., изд. на 25.04.2022 г., притежаващ еднократна българска виза №[ЕИК] с цел "туризъм" с разрешен престой от 15 дни, на основание чл.10, ал.1, т.17 във вр.с чл.19, ал.1, т.5 ЗЧРБ, с мотив, че същият не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване. Като допълнителни обстоятелства са вписани: недостатъчен багаж, няма обратен билет и пари. Отказът е връчен на оспорващия лично срещу подпис на 02.07.2025 г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства. От ответника с молба рег.№ 406400-2929/12.09.2025 г. са приложени Заповед № 3282з-3124/26.08.2021 г. за преназначаване на А. Д. С. и длъжностна характеристика от 05.01.2023 г.; а в с.з.от 18.12.2025 г. процесуалният представител представи доказателства относно езикова подготовка по английски език на А. Д. С..

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 02.07.2025 г., а жалбата е депозирана на 08.07.2025 г., в рамките на преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежно упълномощен адвокат (л.8), и при наличието на правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК - условия за редовно действие на административните актове.

Отказът е издаден от компетентен орган - контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Аерогара С., преназначен на длъжност Командир на отделение в 02 група на ГКПП-Аерогара С. в ГПУ-С., на когото изрично нормата на чл.3 ППЗЧРБ е предоставила правото да издава отказ за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ: Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл.31, ал.1 от Инструкция № 81213-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за

осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В чл.3, ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове на обособени за целта работни места. Обособените работни места, на които се извършва гранична проверка на всички преминаващи през ГКПП лица, представляват проверка на първа линия, а в чл.13, ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се осъществяват от граничните полицаи на ГКПП при ГПУ в РДГП и по аргумент от алинея втора - право за самостоятелно осъществяване на гранични проверки и достъп "граничен контролор" до Автоматизираната информационна система (АИС) "Граничен контрол" се дава на граничните полицаи, преминали обучение и успешно положили изпит, със заповед на директора на съответната РДГП.

Отказът е издаден от компетентен орган, защото съгласно чл.45 от Правилника за устройството и дейността на МВР, ГД "Гранична полиция" е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл.6, ал.1, т.1-3, 5-7 ЗМВР - оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна и контролна. По силата на чл.6, ал.2 ЗМВР за изпълнение на дейностите по ал.1 ГДГП извършва дейности по наблюдение на границата, противодействие на незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, гранични проверки на преминаващите през границата лица и вещите в тяхно владение и транспортни средства, включително в зоните и обектите по чл.39, ал.3 ЗМВР; граничните проверки се извършват в съответствие с Регламент ЕС 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОВ, L 77 от 2016 г.) приемане, придружаване и предаване на нарушители на режима на влизане и пребиваване от и на други държави в съответствие със закон или международен договор, по който Република България е страна.

Контролни правомощия в тази връзка са предвидени и в разпоредбата на чл.102, ал.1, т.2 ЗМВР, която предвижда, че за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през ГКПП, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или са налице мерки, ограничаващи движението им през държавната граница. Според чл.31, ал.1 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г., в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В долния десен ъгъл на отказа е посочен Контролиращ служител, с подпис и печат, а титулната част на отказа са посочени трите имена на служителя, който го е издал.

Оспореният акт отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл.14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл.6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл.6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма. Формата е едно от условията за

законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове.

В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Съдът намира, че оспорената заповед не е издадена в нарушение на изискванията на чл.59, т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 г. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай административният орган е посочил правното основание на акта чл.21а ЗЧРБ - чужденецът е вписан със забрана за влизане в РБългария в национален списък, при което безспорно е налице посочване както на правното основание, така и на фактическо такова. По силата на чл.21а ЗЧРБ отказва се влизане на чужденец, спрямо когото са налице основанията на чл.10, ал.1 ЗЧРБ, като в отказа е посочено, че оспорваният е включен в национален списък и е налице забрана за влизане в РБ и в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в РБългария, служителят съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

С оглед на това Съдът приема, че актът е издаден в изискуемата форма и е валиден като обективиращ данни, посочени в стандартния формуляр. В чл.16, ал.3 ЗЧРБ е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени: под № Н в бланката - вписан е със забрана за влизане в страната (причина, означена с буквата Н от бланката на отказа и в националния списък). Посочената правна разпоредба за отказа е чл.21а ЗЧРБ и отказът съдържа минимално необходимото

съдържание, налице е и разпоредителна част и тя се състои именно в това.

При издаване на отказа спазени процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл.22 е посочено, че пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на виза по чл.9а, ал.2, т.3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, разрешение на службите за административен контрол на чужденците В чл.23 ЗЧРБ е визирано, че чужденците пребивават в РБългария: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително – с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон; дългосрочно – с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок.

В чл.2, ал.1 от закона е посочено, че чужденец е всяко лице, което не е български гражданин. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в § 1, т.1 от ДР на ЗУБ, според която "чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство.

В Инструкция № 81213-813 от 9 юли 2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от Министъра на вътрешните работи в чл.2, ал.1 е посочено, че граничната проверка представлява система от последователни действия и организационни мерки по отношение на всяко преминаващо през държавната граница лице с цел установяване на неговата самоличност, наличието на необходимите условия за преминаване през държавната границата и липсата на мерки, ограничаващи движението му през границата на Република България. Граничните проверки включват и проверки на превозните средства и вещите във владение на лицата, които пресичат границата. По аргумент от чл.17, ал.1 от Инструкцията преди началото на дежурството Началникът на група/смяна (командирът на отделение) провежда инструктаж и извършва първоначално разпределение на състава на смяната по работни места, което се отразява в оперативния дневник на ГКПП, а всички последващи промени в разпределението на състава на смяната по работни места и времето, в което са извършени, се отразяват в оперативния дневник. Г. полицаи на първа линия осъществява цялостна гранична проверка, като приема документа за пътуване от влизания през границата чужденец, при което установява самоличността на лицето чрез идентификация, проверява валидността на документа за пътуване - срокът му трябва да изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на страната и да е издаден в рамките на предходните десет години, проверява документите за пътуване за наличие на признаци за фалшифициране или подправяне, извършва проверка дали лицето отговаря на условията за влизане, посочени в чл.5 от Кодекса на шенгенските граници, като извършва проверките по чл.7, т.3 от Кодекса на шенгенските граници, включително и за предишно пребиваване и срока на престой на лицето на територията на Република България, извършва проверка в АИС "Граничен контрол" с цел установяване дали чужденецът, превозното средство и вещите, които пренася, не представляват заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки, полага входен граничен печат в документа за пътуване. Изрично в чл.31, ал.1 от Инструкцията е визирано, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Служителят, установил обстоятелствата по ал.1, уведомява незабавно началника на смяната или командира на отделение за случая, който предприема действия по организиране връщането на лицето на територията на държавата, от която идва, и

връчва екземпляр от формуляра на чужденеца. За чужденеца, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

Контролиращият служител е съставил докладна записка, от която се установява, че оспорващият е пристигнал в РБългария на 02.07.2025 г. с полет от Д.. Същият е притежавал документ за самоличност и еднократна българска виза с цел "туризъм" с разрешен престой от 15 дни. При осъществяването на гранична проверка са възникнали съмнения относно целта на посещението на чужденеца в Република България и при нея са установени факти и обстоятелства, от които е направен извод, че последният не може да обоснове целта и условията на планирания престой в страната.

Според Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г. на, ОСГК на ВС, мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните, в препроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Поставеният за разглеждане случай е точно такъв, като от съдържанието на докладната записка става ясно какви са извършените действия от граничния полицейски служител, въз основа на кои обстоятелства са възникнали съмненията относно целта на посещението на чужденеца и как е направен извод, че той не може да обоснове целта и условията на планирания престой в страната, за да не бъде допуснат в РБългария.

Съдът намира, че и правилно граничният полицейски служител е интерпретирал установените факти при проверката. Установеното, че чуждият гражданин носи твърде малко дрехи, несъответстващи на желанието от него престой; че същият няма ясна цел какво точно иска да види като турист (с каквато цел е издадена визата му), кои места ще разгледа в страната; че не разполага с парични средства и с обратен билет, са наложили обоснования извод, че чужденецът не може да обоснове целта и условията на планирания престой в страната и същият правилно не е допуснат на територията на РБългария.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че не му е осигурен превод с цел запознаване със заповедта, защото тази заповед е двуезична и е доведена до знанието на чужденеца на език, който очевидно владее. Това е видно и от текста на пълномощното на адв.П. (л.8), което също е двуезично. Щом оспорващият владее езика, на който е съставено пълномощното, без съмнение владее и езика, на който е съставена заповедта, защото той е същият и двата документа са двуезични.

Съгласно чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ се отказва влизане в страната на чужденец, който не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. В случая чужденецът е гражданин на трета страна и същият, както се изясни по-горе, не е бил в състояние да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Същият определено попада и в хипотезата на чл.19, ал.1, т.5 ЗЧРБ, която изисква чужденецът, влизащ в РБългария, да притежава други документи, доказващи целта на пътуването и условията на планираното пребиваване. Анализът на цитирания законов текст разкрива волята на законодателя щото граничният контролиращ служител да не се доверява единствено на издадената виза, а да изследва именно целта на пътуването и условията на пребиваването. На тези изисквания чужденецът не е отговарял и това е установено по несъмнен начин.

Отказът е съобразен и с преследваната от закона цел - да не се допусне влизане в страната на лица, които не са наясно с целта на посещението си, не разполагат с парични средства, поради което не биха могли да се издържат, без да се прибегва до системата за социално подпомагане.

В контекста на изложеното Съдът намира, че отказът отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляна не предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран Административен съд-София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. О. Р., гражданин на Н., [дата на раждане] , против Отказ за влизане в

Република България № 354/02.07.2025 г., издаден от контролиращ служител при ГД "Гранична полиция",
ГКПП-Аерогара С..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен
срок от съобщението.

СЪДИЯ: